یادداشت

ضرورت توجه به شادی و سلامت کارکنان

اغلب در محیط‌های کار، شادی فضای افزایش بهره‌وری می‌شود. این موضوع به‌ویژه در شرایط بحرانی و دورانی دشوار مانند کرونا صحت دارد. شرایط به‌قدری ناملساعد به‌نظر می‌رسد که بسیاری از مدیران سلامت روحی و جسمی کارکنان را کم‌اهمیت می‌پندارند. با این حال، شما برای بقای کسب‌وکار خود به کارکنان متکی هستید و بدون تلاش‌ها پشتکار و قدرت تاب‌آوری مشکلات، در آنها بهمرز شکست خواهید رسید. اگر بهدنبال بیشترین تلاش و رسیدن به‌بالاترین سطح از بهره‌وری هستید، چاره‌ای جز توجه به‌سلامت، شادی و امنیت کارکنان خود ندارید. در حقیقت نیروی کار شما مهم‌ترین سرمایه‌گذاری‌تان است.

از آنجاکه بحران کرونا بر تمام حوزه‌های اقتصادی در اقصی‌نقاط جهان اثر گذاشته است، توجه و ارزیابی وضعیت کارکنان اهمیتی بیشتر یافته است. اگر روزی نیروی کار شما خسته، بیمار یا کوله‌گیره باشد و نتواند کار را ادامه دهد، کسب‌وکاری برای موفق‌شدن باقی نمی‌ماند. اگر هم بالاخره این شرایط دشوار تمام شود و به‌دنبال رشد کسب‌وکار خود در آینده باشید، بازهم کارکنانتان هستند که باید بتوانند مانند شما خودشان را با شرایط جدید انطباق دهند.

هر چند سال ۲۰۲۰ تا تمام سال‌هایی که به‌یاد می‌آوریم، تفاوت‌های قابل‌ملاحظه‌ای داشته است، بازهم آن را، می‌توان در زمره بحران‌ها و شرایط دشواری آورد که هر از گاهی پیش‌روی برخی کسب‌وکارها یا همه آنها پدید می‌آید. در این شرایط، توجه به‌شادی بودن کارکنان، روحیه آنها و وجود تعادل بین کار و زندگی‌شان اهمیت فراوانی دارد. از طرفی، بحران کرونا موجب شد که بسیاری از کارکنان خانه‌نشین شده و وظایف خود را به‌صورت دورکاری پیش ببرند. در این شرایط، حفظ پیوند بین تیم‌های کاری و مدیریت آنها نیازمند استراتژی‌های جدید خلاقانه است. در ادامه ۶ راهکار پیشنهادی خود را برای دانش منسجم‌ترین و بانگیزه‌ترین تیم‌های کاری در این شرایط دشوار آوردم‌ایم:

۱-ایجاد یک محیط کاری جذاب

محیط کاری شاد، از افراد شاد تشکیل می‌شود. یک محیط کاری جذاب می‌تواند کارکنانی شاد بسازد از این‌رو، همزمان که بهدنبال راه‌هایی برای بهبود فضای کار هستید، بهتر است خودتان هم (به‌صورت حضوری یا مجازی) شخصیتی اجتماعی و خوش‌برخورد باشید.

۲-دستاورد‌ها را برجسته کنید

یکی از راه‌های رسیدن به‌بهترین عملکرد و قدرتمندترین کارکنان، به‌رسمیت شناختن تلاش‌هایشان است. کارکنانی که تلاش‌ها و دستاورد‌هایشان از جانب مدیران ردیاً مورد احترام قرار می‌گیرد، انگیزه بیشتری برای ادامه عملکرد خود و حتی بهبود آن خواهند داشت. درست است که انتقادهای سازنده، جزیی وجودی بسیاری کسب‌وکارها هستند و اتفاقا در بسیاری مواقع برای اصلاح روندهای ضعیف ضروری هستند، نمی‌توان فقط بر آنها تکیه کرد. در صورتی‌که در یک محیط کاری فقط انتقاد وجود داشته باشد، فضا خشک شده و انگیزه‌ها تحلیل می‌رود. بگوشید که به‌اندازه شایستگی کارکنان خود، از تلاش‌ها و دستاورد‌هایشان قدردانی کنید. تبریک و ستایش هم می‌تواند بخشی از اقدامات شما برای نشان‌دادن این موضوع به‌کارکنان باشد که عملکرد مثبتشان دیده می‌شود.

۳-ایجاد مسیرهای رشد فردی

به کارکنان خود امکان رشد و ارتقای مهارت‌هایشان را بدهید. این کار را با برنامه‌های آموزشی یا شیوه مرسوم به استاد-شاگردی می‌توان انجام داد. نه‌تنها این راه‌های آموزش و ارتقای مهارت‌ها باعث می‌شود که کارکنان احساس رخوت و درجازدن نکنند، بلکه کوشاترین آنها را برای ارتقای جایگاه خود در سازمان تشویق می‌کند.

به هیچوجه برای آموزش کارکنان خود، افراد جدیدی استخدام نکنید. در این صورت، روحیه کلی تیم فرو می‌ریزد و حتی وفادارترین و سخت‌کوش‌ترین کارکنانتان احساس می‌کنند مورد توجه و قدردانی قرار نگرفته‌اند. در غیر این‌صورت و اگر از تلاش‌ها و مهارت‌های آنها راضی بودید، چه لزومی داشت که فرد دیگری را از خارج سازمان وارد کنید؟ به‌همین دلیل، حتی در ارتقای کارکنان و انتصاب مدیران رده بالاتر همواره اولویت با کارکنان کنونی است.

۴-به آنها مزایای سلامتی بدهید

ارائه بیمه‌های درمانی، تکمیلی، دندانپزشکی و... شما را در مقابل شرایط اورژانسی آینده بیمه می‌کند. این موضوع به‌ویژه در شرایط کرونا صحت دارد. کارکنان باید مطمئن باشند که در صورت بیمار شدن یا ابتلا به کرونا، مشکلی به‌جز بیماری پیش‌رویشان نخواهد بود.

۵-افزایش تعطیلات و مرخصی‌های پزشکی

یکی از مهم‌ترین اصولی که با مجازی شدن بسیاری از شرکت‌ها شاهد آن هستیم، بی‌توجهی به‌زمان شخصی کارکنان است. زمانی که یک فرد کارش تمام شده یا در مرخصی است، باید به‌حریم شخصی او احترام گذاشت. آنلاین بودن یا در دسترس بودن او لزوما به‌معنای آن است که آماده پذیرش مسئولیت یا انجام کاری در اوقات فراغت خود است. هر کاری نیازمند زمان و توانایی‌های فکری است و تنها با مرخصی و ایجاد تعادل بین کار و زندگی کارکنان می‌توان از توانایی آنها برای انجام وظایفشان مطمئن شد. علاوه بر آن، اگر احساس می‌کنید که مسئولیت و حجم کار افراد در شرکت، زیاد است، می‌توانید تعداد تعطیلات و مرخصی‌های آنها را برای اجتناب از پیامدهای منفی فرسودگی شغلی و نارضایتی آنها افزایش دهید.

۶-شرایط موفقیت شغلی را فراهم آورید

برای هر شغلی، فقدان منابع و فناوری‌های مورد نیاز، مهم‌ترین مانع موفقیت است. فعالیت‌هایی مانند برنامه‌ریزی پیگیری پیشرفت پروژه، همکاری با اعضای تیم و تحویل محصولات نهایی نه تنها ملال‌انگیز و استرس‌زا هستند، بلکه زمان ارزشمند روزهای کاری را هم می‌گیرند.

خوشبختانه با نرم‌افزارهای مدرن خلاقانه می‌توان بسیاری از مولفه‌های رنگ پروژه را مانیتور کرد. در صورتی که بخش‌های خسته‌کننده و کسالت‌بار کار را خودکارسازی کرده و بهماشین‌ها محول کنید کارکنان زمان و آرامش فکری بیشتری برای رسیدگی به‌جنبه‌های مهم‌تر کار دارند. به‌همین منظور، استفاده از برنامه‌های زیر توصیه می‌شود:

نرم‌افزارهای پیگیری زمان: برنامه‌ها و اپلیکیشن‌های مدیریت امکان نظارت بر ساعت‌های برنامه‌ریزی شده را فراهم می‌آورد علاوه بر آن، کارکنان را قادر می‌سازد تا زمان خود را به‌کارآترین شکل مدیریت کنند و بدلیل کم‌شدن زمان از ادامه پروژه دلسرد نشوند.

در پایان، هدایت یک تیم کلی آسان نیست. این کار در بحران‌ها و دوران دشوار، سخت‌تر هم می‌شود و نیاز به‌صبر، ارائه و برنامه‌ریزی استراتژیک دارد. تنها در این صورت است که می‌توان از پیشرفت مستمر و حرکت در مسیر موفقیت اطمینان یافت. با پیشنهادهایی که در این مطلب ارائه شد، قادر خواهید بود یک فضای کاری سازنده و کارکنانی شاد و بانگیزه برای رسیدن به‌موفقیت‌های شرکت در اختیار داشته‌باشید.

مترجم:مهدی نیکوئی

احد رسولی تأکید کرد:

لزوم اجرای قانون جامع حدنگار در کلانشهر کرج

خزانه دار و رئیس کمیسیون شهرسازی، معماری و بافت های فرسوده شورای شهر کرج بر لزوم اجرای قانون جامع حدنگار در کلانشهر کرج تاکید کرد.

به گزارش پیام آشنا: احد رسولی گفت: نظام جامع اطلاعات املاک و حدنگار (کاداستر) و سامانه اطلاعات رایانه ای مکان محوری است که کلیه اطلاعات حدنگاری از جمله اطلاعات نقشه‌ها و اسناد مالکیت حدنگار و سایر اطلاعات ثبتی، حقوقی و توصیفی کلیه املاک و عارضه‌های طبیعی در آن ثبت می‌شود.

او گفت: قوانین موجود از جمله قانون جامع حد نگار ۵ سال به سازمان ثبت اسناد و املاک فرصت داده نسبت به صدور سند و نقشه برای کلیه املاک و اراضی محدوده های مرزهای جغرافیایی کشور بر اساس ماده۲ اقدام کند. رئیس کمیسیون شهرسازی، معماری و بافت های فرسوده شورای شهر کرج گفت: این مصوبه در اسفند ماه سال ۹۳ مصوب شد و اکنون وارد ششمین سال تصویب شده ایم ولی بیش از ۹۰٪ زمین‌های محدوده‌های بافت‌فرسوده‌وسکونتگاه‌های خودرو فاقد سند می باشد .

خزانه دار شورای اسلامی شهر کرج بیان کرد: همچنین ماده ۹ قانون احیاء، بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری هیاتی را مکلف به صدور سند برای املاک و اراضی فاقد سند، بلاصاحب ومجهول‌المالک نموده‌است این هیات تاکنون تکمیل نشده‌است.

رسولی تصریح کرد: ماده ۱۰ قانون مذکور مقرر کرده تا عملیات ثبتی لازم را جهت حذف معابر موجود، تجمیع و تفکیک اراضی، املاک و مستحدثات واقع در احیاء، بهسازی و نوسازی مصوب با اولویت و حداکثر ظرف۲ ماه پس از درخواست مجری انجام شود، همچنین ماده ۱ قانون تعیین و تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی سال ۱۳۹۰ هیاتی را برای صدور اسناد مالکیت ساختمانهای احداث شده و وضعیت ثبتی زمین هایی که مالک رسمی فوت کرده یا به مالک رسمی دسترسی وجود ندارد و یا مالک رسمی مفقودالاثر بوده و نیز دسترسی به مالکان مشاعی و یا ورثه آن وجود ندارد پیش بینی کرده در واقع صدور اسناد مالکیت برای کلیه زمین ها بدین طریق وجود دارد.

عضو شورای اسلامی شهر کرج تاکید کرد: اکنون از رئیس قوه قضائیه و دادگستری استان البرز و نیز سازمان بازرسی و رئیس اداره ثبت اسناد و املاک سوال دارم که اگر مدیریت شهری دنبال صدور سند برای املاکی که دارای سلسله ایادی بوده و مشخصاً براساس ماده ۱۰۱ نیز می توان نسبت به صدور پروانه ساختمانی و اخذ سرانه های خدماتی که خود یکی از مهمترین شاخصه تامین سرانه ها بوده و در جهت جلوگیری از ساخت و سازهای غیر مجاز نیز کاری است ارزشمند به یکباره به موانعی مواجه باشیم که ناشی از عدم اجرای قوانین توسط سازمان های زیر مجموعه آن مجموعه بوده و در جهت حل و رفع و رجوع آن گامهای موثری بر نداشته است.

به گفته رسولی، بهراست باتشکیل کارگروهی حقوقی در جهت حل این موضوع گام برداشت و نه آنکه گره ای ایجاد کرد. که خود بر ساخت و سازهای غیر مجاز دامن زند.

شهردار تهران:

شهرداری ابزارهایی برای جبران کسری هایش ندارد

شهردار تهران یکی از تبعات خروج از عرصه برنامه ریزی را تبدیل شدن شهرداری به شهرداری رانتی دانست و گفت: تهران ۱۴۰۰ فرصتی برای برنامه ریزی آینده و تغییر برنامه ریزی تهران است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، پیروز حناچی در مراسم رویداد تهران ۱۴۰۰ با تبریک روز پرستار و میلاد مبارک حضرت زینب(س) گفت: از کادر درمانی که این روزها فشار بسیاری تحمل می کنند، بسیار سپاسگزارم. هفته‌های سختی پشت سر گذاشته شده که اوج این بیماری در کلانشهر تهران قابل مشاهده بود. تقریباً بیش از ۹۰ روز آمار روزانه مرگ ۱۵۰ نفر را پشت سر می گذاشت که کمتر از ۵۰ درصد مربوط به تهران بود. البته خوشبختانه در یک هفته اخیر آمار کرونایی به شدت کاهش یافته و این موضوع قدردانی از کسانی دارد که در این مسیر تلاش کرده اند.

او در ادامه گفت: شرایط سختی در اداره کلان شهر پشت سر گذاشته می‌شود و سعی بر این است که با همه مشکلات شهر را آرام نگه داریم و نگذاریم در دل مردم آب تکان بخورد. شرایط شهرداری با دولت متفاوت است. دولت ابزارهایی برای جبران کسری دارد و شهرداری ندارد. تمامی منابع درآمدی شهرداری در بحران کرونا دچار اختلال شده است.

چند صد مراکز ورزشی تعطیل و همین ماه با وجود برنامه‌های متعدد، مراکز تعطیل شده‌اند. سازمان فرهنگی و هنری شهرداری بیش از ۵۰ درصد صنعتی سینماها را دارد که تقریباً تعطیل شده است. کرونا برای شهرداری یعنی کاهش درآمد.

شهردار تهران با بیان اینکه تمامی نیروهای شهرداری مشغول به کار هستند، افزود: با امید به آینده، توکل به خدا و تلاش بیشتر این شرایط، پشت سر گذاشته خواهد شد. نباید کاری کرد که مردم شریف ایران سختی بیشتری تحمل کنند. باید تمام تلاش خود را به کار گرفت تا این بار هرچند سنگین از دوش شهروندان برداشته شود و به مدیرانی سپرده شود که با عشق، سلامت و علاقه به دور از حاشیه تلاش می کنند تا این ماموریت را به سرانجام برسانند.

شهردار تهران ضمن اشاره به شعار «مردم جان شهر هستند»، گفت: بدون همراهی مردم، شهر بسیار سخت اداره می شود و این مدیریت بسیار پر عارضه خواهد بود. اما در شهرداری کلاری که با همراهی شهروندان انجام می‌شود، بسیار پر برکت و بسیار کم هزینه است. مدیریت شهری مسیر دوم را انتخاب کرده است.

او ضمن اشاره به دیپلماسی شهری، بیان کرد: در شرایط کرونا تلاش شد تا صدای مظلومیت مردم ایران و تهران به جهانیان رسانده شود. تلاش های بسیاری در عرصه بین المللی صورت گرفت تا شهرداری تهران با شهرداران کلانشهرهای دنیا گفتگو کند. این که جامعه ایران علاوه بر ویروس کرونا با ویروس تحریم هم مقابله می کند بسیار قابل تأمل است. تحریم تاثیر خود را بر اداره شهرها از حمل ونقل عمومی تا مسائل درمانی گذاشته است و این پیام به شهرداران وین، سئول و لندن و آنکارا و کابل و ـ مخابره شد. همچنین تلاش شد تا تصویر ذهنی تهران در جهان بهبود داده شود و بر شاخص هایی که در رقابت های جهانی تاثیر می گذارد، تاثیر بگذاریم.

حناچی افزود: در حال حاضر رتبه هوشمندی تهران، چهار رتبه بهتر شده است. مدیریت شهری در سازمان های جهانی هم موثر واقع شده و تلاش می شود در مترو و پلیس جایگاه متناسب و معقول تهران را تعریف کرده و در عرصه های بین المللی و حرکت های اجتماعی که کمتر اتفاق می افتد تا دستگاه های امنیتی از شهرداری تشکر کنند. شهرداری اقدامات بسیار ارزنده ای انجام داد. در اتفاق «جان پدر کجاستی؟» کاری کردیم که شهرداری کابل و دانشگاه کابل از شهرداری تهران تشکر کنند و اتحاد دو ملت تقویت شود.

وی با اشاره به رویداد تهران ۱۴۰۰ گفت: ما فرصت استثنایی داریم و هر صد سال یک بار این فرصت وجود دارد. آخرین روزهای قرن حاضر گذرانده می شود. ما این افتخار را داریم که آخرین مدیران شهر تهران در قرن حاضر و اولین مدیران قرن آینده خواهیم بود و این صد سال یک بار را به فرصت و انگیزه بیشتر تبدیل کنیم.

شهردار تهران بیان کرد: قرن پر حادثه ای داشتیم؛ کودتای سیدضیاء تا جنگ های جهانی و اشغال ایران، قیام سی تیر، ملی شدن صنعت نفت، کودتای ۲۸ مرداد، انقلاب ۵۷ و ـ این اتفاقاتی بود که تجربه کردیم و یک صد سال آینده را فرصت داریم. از درست برنامه ریزی کنیم. اگر به تجربیات در شهر هم نگاه کنیم تجربیات زیادی بوده است.

حناچی گفت: در ابتدای قرن، شهر تهران ۳۰۰ هزار نفر جمعیت داشت و امروز تهران ۸ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر جمعیت دارد که با شهرهای اقماری نزدیک به ۱۳ میلیون می شود. ما محدوده ۲۵ ساله شهر تهران را در شرایط انقلابی از دست دادیم. قرار نبود تراکم داخل شهر افزایش یابد و قرار بود این تراکم به شهرهای اطراف تهران برود. اما شرایط انقلاب طوری بود که ما محدوده ۲۵ ساله را از دست دادیم و علاوه بر آن تراکم داخل تهران افزایش یافت. این امر منجر به افزایش تمرکز در شهر شد. اگر امروز آلودگی و ترافیک مضاعف داریم نتیجه خروج از این برنامه ریزی است.

وی با بیان اینکه در قرن آینده می توان هدف گذاری را به صورت صحیح انجام داد، افزود: با شکل گیری نهاد برنامه ریزی شهر تهران به دنبال این هدف هستیم که با همکاری شورا این کار را انجام می دهیم، درغیر این صورت ما هم فرصت ها را از دست خواهیم داد.

شهردار تهران یکی از تبعات خروج از عرصه برنامه ریزی را تبدیل شدن شهرداری به شهرداری رانتی دانست و گفت: ما تبعات اشتباه این کار همراه با هزینه بسیار سنگین را در شهر دیدیم. نباید این اشتباهات تکرار شود. تهران ۱۴۰۰ فرصتی برای برنامه ریزی آینده و تغییر برنامه ریزی تهران است؛ برای این که شهر بهتر شود و اشتباه گذشته تکرار نشود.

وی افزود: ایده تهران ۱۴۰۰ توسط خانم خادرمی در شورای شهر مطرح شد. درگیری های اولیه مدیریت روزمره، شهرداری را از این نکته غافل کرد. این اتفاق یک نقطه عطف مهم بود که شهرداری لایحه ای هم به شورا داده که قرار بر این است لایحه بازبینی شود.

حناچی با اشاره به نشانه تهران ۱۴۰۰ گفت: این نشان می گوید که تهران یک خصیصه خاص ندارد، بلکه ارزش ها و ویژگی های فراوانی دارد و ما باید با حرکتی متفاوت تمامی فعالیت هایمان را از این لحظه به بعد مزین به این نشانه کنیم. خیابان ولی عصر(عج) نقطه محوری کار و آغاز فعالیت شهرداری است. قرن جدید را با تهران ۱۴۰۰ آغاز می کنیم و طلیعه روزهای بهتر را برای شهر تعریف خواهیم کرد.

بر اساس گزارش سایت شهر، در پایان مراسم از نماد تهران ۱۴۰۰ توسط شهردار تهران رونمایی شد که در مقابل برج میلاد نصب شده بود.

ساختمان‌هایی برای حیوانات

مسائل ساختن برای حیوانات را به انحاء مختلف و متعددی حل کرده‌اند؛ از اتاق در قصر تا دریچه‌های گریه‌رو ولی اغلب این مسائل گویی بیشتر ناظر به انسان‌هاست تا خود حیوانات.

به گزارش پیام آشنا به نقل از رویداد معماری، در سال‌های آغازین دهه‌ی ۱۹۶۰ میلادی، روانپزشکی به نام جان لیلی که مبدع «حوض انزوا» هم بود، در جزیره‌ی سنت تامس در کارائیب، خانه‌ای ساخت برای هموزیستی انسان و دلفین‌ها. ساختمان دوطبقه‌ی سفید و راست‌گوشه مجهز به شبکه‌ای از حوض‌ها و جوی‌های متقاطع بود و حتی پمپ آبی داشت که دلفین‌ها راحت بتوانند دور ساختمان شنا کنند. هدف اگر، که هنوز هم عجیب می‌نماید، تحقیق درباره‌ی نحوه‌ی ارتباط حیوان‌ها با هم بود که بعد از آن بفهمند آدمی چه‌طور باید با آن‌ها هم‌زبان شود.

باآنکه جرج پیت‌سان، بوم‌شناس مشهور، که سرپرست آزمایشگاه هم شد، حامی پروژه بود و ناسا هم بودجه به آن اختصاص داد، کار خراب از آب درآمد. لیلی که به خاطر خیره‌سری سوژه‌هایش و سکوت پیشه کردن‌شان روزبه‌روز سرخورده‌تر می‌شد، آل‌سدی به آنها تزریق و زمین کنار مخازن نگهداری آنها را با متمی بادی حفاری کرد بلکه [برج] سکوت‌شان را بلرزاند. مارگارت هاولاوت، یکی از همکاران او، از این هم فراتر رفت؛ پیوندی عجیب با یک دلفین به نام پیتر برقرار کرده بود. او برای «ارتباط» برقرار کردن با دلفین، صورت خودش را سفید و لبش را سیاه می‌کرد تا شبیه سوراخ تنفسی دلفین به نظر برسد. این مورد، نمونه‌ای نامتعارف از هم‌زیستی آدمی و حیوان بود؛ ولی شریک شدن فضا با دیگر مخلوقات، تاریخی دراز دارد. اصلاً قاعده هم همین است، چون غیر از حشرات و جوندگانی که به زندگی در کنارشان خو گرفته‌ایم، پنجاه درصد از بدن خودمان را هم میکروب‌های غیرانسانی تشکیل داده است. پس انسان بودن مترادف شریک شدن فضا با دیگر گونه‌هاست و هر ساختنی، ساختن برای آدم‌ها و دیگر حیوانات است. ادیان این واقعیت را تصدیق می‌کنند؛ از معبد هندوی دشنوک در راجستان هند که گله‌ای از موش‌های مقدس دارد بگیرید تا قصه‌ی تولد مسیح در اصطبل. آیه‌های معمارانه هم تایید گر این مسالهاند؛ ویتروویوس تاکید داشت که آدمی در آغاز از مشاهده‌ی لانه‌سازی پرندگان ساختن را آموخت و چنین باورهایی هنوز هم رایج‌اند. مثلا مقاله‌ی آلیسون اسمیتسون درباره‌ی نقب‌های باتاریکس پاتر را در نظر آورید.

حقیقتاً شریک شدن سکونت‌گاه با حیوانات خانگی، مساله‌ای روزمره است. گاهی در ساختار خانه‌هایمان فراخور جا دادن به این حیوانات تغییر ایجاد می‌کنیم. دریچه‌های گربه‌رو نمودی ملموس از چنین تعاملی هستند؛ نمونه‌ی نامأنوس [مثلاً] اتاق مخصوصی است در قصر التام برای میمونی که ما ـ جانک نام داشت. اتاقی که گذو نردبام‌هایی داشت که میمون دور اتاق جست‌وخیز کند و نقش و نگار برگ‌های جنگل را برای آنکه میمون حس کند در خانه‌اش است ـ روی دیوارها کشیده بودند. از این دست افراط‌کاری‌ها کار دست چند حاکم هم داده بود؛ باغ مزین ملری آنتوانت در روسای مایه‌ی خشم عامه بود. پیروبوگر، نماینده‌ی پارلمان بریتانیا هم شغلش را به آن سبب از دست داد که معلوم شد پول بیت‌المال را خرج خریدن خانه‌ای برای لردکهایش کرده است. به رغم اینکه دلمان غنج می‌رود با آن‌ها هم‌خانه شویم، باز هم زندگی حیوانی در نظرمان مظهر نکبت است؛ اگر کسی را به پلشتی یک حیوان در نظر آوریم، سرکوفتش می‌زنیم و درها را باز می‌گذاریم. انگار که طرف در طویله به عمل آمده باشد. چنین ذهنیتی معماری را عامدانه ابزاری ضدبازی هم کرده است. سازه‌های به‌ندکشیدن حیوانات به‌خصوص قفس‌ها، در خدمت دامن زدن به غیریت نژادی بود. قدرت‌های ملوکانه مکرراً آفریقاییان را در قفس به نمایش می‌گذاشتند. کاری که تا همین سال ۱۹۰۶ هم در باغ‌وحش بروکلین مسبوق بوده است.

در باغ وحش بونتوس‌آیرس، در سطحی عمیق‌تر از معادله‌ی این «غیربندباری انسانی» با حیوان‌بودن، آشیانه‌ی حیوانات را مثل بدل‌هایی از معماری نواحی بومی خود حیوان ساختند. یعنی برای مثال پاندا خانه‌ای «چینی» داشت و فیل‌ها در معابد هندوی باسمه‌ای زندگی می‌کردند. پارسال این باغ‌وحش را به‌خاطر نگرانی‌هایی که درباره‌ی بدرفتاری با حیوانات در آن وجود داشت تعطیل کردند. هرجای دیگری را هم که چنین بساطی باشد روزبه‌روز بیشتر به دیدمی سوطش می‌نگرند که مبادا مهلکه‌ای باشد برای حیوانات. با آنکه معماری مثل برتولد لوبتکین، هیو کاسن و سدریک پرایس هر یک چاره‌جویاری‌ای در باغ‌وحش لندن طراحی کرده‌اند، بناهایشان لاجرم بیشتر در خدمت چشم‌چران‌ها است تا مقیمان؛ همه‌ی این چاره‌جویاری‌ها شکل‌هایی دیگر از اسارت‌گاه‌اند. پنگوئن‌های درون حصارهای مارپیچ زیبای لوبتکین را اخیراً از آنجا بردهاند. بنا ویترینی ـ ستونی برای نمایش پنگوئن‌ها بود، ولی بعداً مشخص شد که بتن به کف پایشان آسیب زده است. اصلاً راهی هست که برای حیوان‌های بناهای بهتری بسازیم؟ یا باید از بیخ قید این کار را بزنیم؟

حصار پنگوئن‌های تکتون و آروپ در باغ‌وحش لندن. اگر لوبتکین کف این زمین‌ها را لاستیک کرده بود، شاید هنوز پنگوئن‌ها اینجا بودند.

حتی اگر همه‌ی باغ‌وحش‌ها راهم تعطیل کنیم، هنوز اکثریت قاطعی از این حصارهای حیوانی پابرجااند: طویله‌ها، آغل‌ها و کتله‌هایی که در آن‌ها حیواناتی را که اسباب کارمان هستند یا دبخشان می‌کنیم نگه می‌داریم. از زمان‌های پیشاتاریخی گاهی این فضاها را دیواربه‌دیوار مسکن آدمی می‌ساختند؛ طویله‌های نیمه‌باز را طوری مجاور خانه می‌ساختند که حرارت برخاسته از دام‌ها، خانواده‌ی دهقان را در طول شب گرم کند و دهقان هم بتواند مراقب این دارایی‌های ارزشمند زندگی‌اش باشد.

[طراحی برای] چنین ساختمان‌هایی به‌ندرت خوانده می‌شدند و گاهی حیوان هم در آن نگهداری می‌شد. اسب‌ها هم که از حیث شأن در میان حیوانات گران‌قدرترین بودند، اغلب جایی مجلل‌تر از مخدومان ساکن می‌شدند. اصطبل‌های قصرهای چترورث، ورساي و ونتورث وودهاوس، گواه تکریمی‌اند که نسبت به این حیوانات روا می‌داشتند. مجلل‌ترین بنایی که تا کنون برای حیوانات ساخته‌اند، به‌حق مدرسه‌ی سوارکاری زمستانی جوزف فیشر فون اراخ در وین است. سنت معاری برای سوارکاری بعد از انقلاب کبیر هم تداوم حیات دارد: مثلاً مزرعه‌ی لوئیس باراخان در کوادارسن کرستیل که در آن اسب‌ها و صاحب‌هایشان در فضاهایی متصل زندگی می‌کنند. نگهداری از کبوتر که او هم حیوانی گران‌قدر بود در سنت، منحصراً هم‌پایه‌ی «حق اربابی» تلقی می‌شد. کبوترخانه‌های تاریخی را در آقدرامین‌هایی مثل ایران و اسکاتلند می‌توان دید. متاخرتر از آنان هم اسکار نیمایر نمونه‌ای مدرنیستی از برج کبوتر در میدان عمومی در برازیلیا ساخته است. کبوترهای ملت.

منبع: Architectural Review

گردشگری

تغییر سبک سفرها در ۲۰۲۱

براساس برآوردهای کمیتی بین‌المللی اقتصاد گردشگری «اکسفورد» بازگشت بازار گردشگری به سطح پیش از شروع بحران، به احتمال خیلی زیاد در سال ۲۰۲۴ رخ می‌دهد. میزان تقاضای سفر در سال ۲۰۲۰ حدود ۷۳ درصد کاهش یافته و کشورهای مختلف ۱/۱ میلیارد گردشگر بین‌المللی را از دست داده‌اند. بازیابی بازار گردشگری جهان پس از یک رکود بی‌سابقه در سال ۲۰۲۱ آغاز خواهد شد یا این حال یکی از محرک‌های اصلی احیای بازار گردشگری در سال ۲۰۲۱ «واکسن کووید-۱۹» و فراگیری آن در سطح جهان است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، سال ۲۰۲۰ برای بازار سفر و جهانگردی بسیار سخت و دشوار بوده و شیوع کرونا منجر به اتخاذ محدودیت‌های بی‌سابقه‌ای در همه کشورهای جهان شده است. پس از اوج‌گیری دوم ویروس کرونا در اواخر سال ۲۰۲۰ به‌ویژه در اروپا و آمریکای شمالی، کاهش تقاضا در سفرهای بین‌المللی ۷۳ درصد برآورد می‌شود که این کاهش تقاضا برای گردشگری داخلی ۳۴ درصد بود. همچنین اقتصاد جهانی، سال ۲۰۲۰ را با رکود چشمگیری به پایان خواهد رساند و تولید ناخالص جهان با کاهش ۴ درصدی مواجه خواهد شد. اما خبرهای ناشی از تولید واکسن کرونا منجر به پیش‌بینی سریع‌ترین رشد تولید ناخالص جهانی در به بیش از ۴۰ سال گذشته با ۵/۲ درصد برای سال ۲۰۲۱ شده است.

اطلاعات اخیر مبنی بر کشف واکسن منجر به اعتمادسازی در جامعه جهانی شده و این امر چشم‌انداز متعادل‌تری را نسبت به برآوردهای پیشین ارائه می‌دهد و احتمال عملکردی بهتر در سفرهای آینده با پتانسیل صعود را قوی‌تر می‌کند. اگرچه توزیع واکسن روند بهبودی را برای سال ۲۰۲۱ مشخص می‌کند و پیشرفت واکسن خطرات نزولی را کاهش می‌دهد و امکان برداشتن تدریجی محدودیت‌ها را ایجاد می‌کند، اما با این حال ناشناخته‌های بسیاری درباره تولید واکسن و چالش‌های موجود در توزیع جهانی به‌ویژه در بازارهای در حال ظهور باقی مانده است. چالش‌های گسترده‌ای برای تامین موثر واکسن در سراسر جهان وجود دارد و این در حالی است که بروز هرگونه مشکلی در تولید و توزیع واکسن منجر به به تاخیر افتادن در روند بهبودی سفر می‌شود. نگرانی‌هایی درباره دسترسی عادلانه و به‌موقع به واکسن برای همه کشورها وجود دارد؛ زیرا اقتصادهای پیشرفته عمده واکسن‌ها را پیش‌خرید کرده و این امر در بازارهای در حال ظهور با توزیع کندتری اتفاق خواهد افتاد و در نتیجه بهبود سفرها در سطح جهانی به‌شکل نابرابر رخ می‌دهد.

تاثیرات کرونا بر درآمدهای اقتصادی و اشتغال بازار گردشگری می‌تواند بر مقررون به صرفه بودن سفرها نیز تاثیر گذار باشد. اگرچه دولت‌ها‌ی همه‌گیری کرونا طیف وسیعی از بسته‌های مالی و سیاست‌های محافظت از مشاغل و درآمد را به‌کار گرفته‌اند اما نرخ بیکاری همچنان افزایش یافته و درآمدها متقابلاً کاهش یافته‌اند. با توجه به تاثیرات منفی بر درآمد و اشتغال ناشی از رکود اقتصادی به‌ویژه برای سفرهای طولانی احتمال رونق یافتن گردشگری داخلی وجود دارد زیرا گردشگران گزینه‌های سفر با هزینه‌های کمتر را انتخاب می‌کنند. اگرچه فعالان بازار گردشگری به پشتوانه ارائه بسته تخفیفات مالیاتی برای صنعت هوایی درصدد افزایش نیافتن قیمت خدمات گردشگری هستند اما پرداخت مالیات‌های جدید، می‌تواند بر مقررون به صرفه نبودن برخی از فعالیت‌های سفر تاثیر بگذارد. این امر منجر به انتخاب مسافران به مقاصد نزدیک‌تر و سفرهای داخلی می‌شود و گردشگری داخلی در سال ۲۰۲۱ ادامه خواهد داشت زیرا برخی از محدودیت‌های سفر بین‌المللی تا نیمی از سال ۲۰۲۱ همچنان برقرار است. اعتمادسازی برای مسافران زمانبر است و بازارهای داخلی به‌دلیل مقرون به‌صرفه بودن و تغییرات احتمالی در شرایط مقصدهای پایدارتر مورد توجه گردشگران قرار گرفته است. آمارها حاکی از آن است که بازگشت بازار گردشگری داخلی به سطح سال ۲۰۱۹ در سال ۲۰۲۲ محتمل خواهد بود که در این مدت سفرهای داخلی بیشترین سهم از سفرها را طی ۱۰ سال گذشته به دست خواهد آورد.

همچنین احتمال تجدید چشمگیر نوع سفر از هوایی به شکل سفرهای زمینی و شخصی در سال ۲۰۲۱ وجود خواهد داشت. باتوجه به اینکه سفرهای بین‌المللی با روند کندتری برای بهبود روبه‌رو خواهد شد احتمال بازگشت آن به سطح پیش از شیوع کرونا در سال ۲۰۲۴ می‌رود. بازیابی اعتماد گردشگران به سفر به مناطق امن، نزدیک و آشنا همچون سفرهای داخلی و سفرهای کوتاه عمدتا به شکل جاده‌ای و ریلی ارزیابی می‌شود و خطوط هوایی به‌دلیل محدودیت‌های طولانی‌مدت و تقاضای بسیار کمتر برای سفرهای طولانی با استقبال کمتری مواجه می‌شود. کاهش سفرهای تجاری و کاری راهگشای بازیابی مسافرت‌های تفریحی خواهد بود. اگرچه همه‌گیری کرونا در جهان منجر به افت ناگهانی سفرهای تجاری شد اما شیوه‌های مجازی جایگزینی موقت را فراهم کرد که این امر برای بسیاری از شرکت‌ها تاثیرات مثبتی داشته و یک شیوه آسان و کم‌هزینه برای برگزاری جلسات آنلاین به‌دور از نگرانی‌های بهداشتی فراهم کرده است. اما با وجود این، این شیوه جایگزین دائمی برای جلسات حضوری نیست زیرا برای ایجاد و تداوم روابط امری ضروری است. برآوردها حاکی از آن است سفرهای تجاری با بودجه‌های محدود و با سرعت کم‌باز خواهد گشت. بازگشت مشاغل بین‌المللی و تجارت به سطح پیش از بحران در سال ۲۰۲۵ خواهد بود که این بازگشت برای سفرهای تفریحی در سال ۲۰۲۳ خواهد بود.